

“कुसुमकूपकुम्भशालं विभे” पा० कुसुमकूपकुम्भशालं । कूप-
विभमित्यादि “दिक्कन्दा म्यामजनपदाख्यानचानराटेषु”
पा० । एषु परेषु दिग्वाचकशब्दाः अनोदात्ताः ।
पूर्वेषुकामयसी । अपरकृष्णचक्रिका । पूर्वपञ्चाङ्गाः
पूर्वचानराटम् । इह पूर्वकालवाचित्वेऽपि पूर्वादेः दिग्धि
इत्येतादिक्कन्दात्वम् “आचार्योपसर्जनस्थानेवासिनि” पा०
आचार्योपसर्जने अन्तेवासिनि परे दिक्कन्दाः अनो-
दात्ताः । पूर्वपाणिनीयाः आचार्येत्युक्तेः पूर्वान्तेवासी-
त्तादौ न । “उत्तरपदद्वयौ सर्वज्ञ” पा० । उत्तरपदस्ते-
त्राधिकृत्य या दृष्टिर्विहिता तद्वत् उत्तरपदे परे सर्वशब्दः
दिक्कन्दाश्चानोदात्ताः । सर्वपाञ्चाङ्गः पूर्वपाञ्चाङ्गः । “बहु-
व्रीहौ विश्वं संज्ञायाम्” पा० । बहुव्रीहौ विश्वशब्दः पूर्वप-
दमनोदात्तं संज्ञायाम् । पूर्वपदप्रकृतिस्त्ररेण प्राप्तस्या-
द्युदात्तास्यापवादः । विश्वकर्मा विश्वदेवः । कर्म विश्वदेवा
इत्यादौ न । अव्ययीभावात् बहुव्रीह्यावित्यधिकारः ।
“उदात्तान्तेषु” पा० । एषु परेषु पूर्वपदमनोदात्तं
स्यात् बहुव्रीहौ । उपोदरः ह्यन्वः सहेषुः । “जेमे”
पा० । निन्दने गम्ये प्रागुक्तम् । घटोदरः कटुकाश्वः
चलाचलेषुः । अरुदर इत्यत्र नञ्सुभ्यामिति पूर्वप्रति-
प्रतिषेधेन भवति” सि० कौ० । “नदी बभ्रुनि” पा० । गामी-
बभ्रुः । “निधोपसर्गपूर्वान्यतरस्याम्” पा० । निष्ठान्तसुपसर्ग
पूर्वपदमनोदात्तं वा । प्रधौतपादः ।

एवं समासे आदिपदस्याद्यनोदात्ततां विधाय उत्तरपद-
स्याद्युदात्ततामाह यथा । “उत्तरपदादिः” पा० ।
उत्तरपदाधिकारः आपादान्तम् । आद्यधिकारस्तु प्रकृत्या
भगालमित्यवधिकः । “कस्यैवर्षं लक्षणात्” पा० । वर्षवा-
चिनः लक्षणवाचिनश्च परः कर्षशब्दः आद्युदात्तो
बहुव्रीहौ । शुक्लकर्णः शङ्कुकर्णः । अन्यस्यात्तु योभनकर्ण
इत्यादौ न । “संज्ञौपम्ययोश्च” पा० । उत्तरपदस्य कर्ण
आद्युदात्तः । मणिकर्णः गोकर्णः । “कण्ठपृष्ठीवाज-
ङ्गश्च” पा० । संज्ञौपम्ययोर्बहुव्रीहौ । संज्ञायाम् यिति
कण्ठः काण्ठपृष्ठः सुधीवः नाडीजङ्घः । औपम्ये खर-
कण्ठः गोपृष्ठः अश्वपीवः गोजङ्घः । “शङ्कमयस्यायाश्च”
पा० । अवस्थायाम् उद्गतशङ्कः इङ्गुलशङ्कः अत्र
शङ्कोद्गमनादिना वयो ज्ञाप्यते । संज्ञायाम् ऋष्यशङ्कः ।
औपम्ये मेघशङ्कः । “नजोजरमरमित्यन्ताः” पा० ।
नजः पराएते आद्युदात्ता बहु० । अजरम् । अमरम् ।
अमितम् अमृतम् । “सोर्मनसी अलोमोपसी” पा० ।

सीः परे लोमोपसी त्यक्त्वा मन्तमन्तं चाद्युदात्त
बहु० । सुकर्माणः सुयुजः । सुमनाः सुमङ्गा सुवर्णाः सुपे-
षवः । लोमोपसीस्तु सुलोमा स्तृषा इत्यादौ न ।
“कृत्वादयश्च” पा० । सीः परे एते आद्युदात्ताः । सुकृतः
सुप्रतीकः । कृत दृशीक प्रतीक प्रवृत्तिं हव्य भग । “आद्यु-
दात्तं इष्टव कन्दर्षि” पा० । यदादुदात्तं इष्टव तत् सोरु
त्तरं बहुव्रीहौ तथैव स्यात् वेदे लोके तु न । स्वन्ताः
सुरयाः । आद्युदात्तं किम् सुबाहुः । इष्टव किं
सुगुः सहिरण्य इत्यादौ न । “वीरयोर्थे च” पा० । वेदे
सुवीरः सुवीर्यः लोके तु न । अत्र वीर्यं पृहणादन्यत्र
वीर्यशब्दस्य यदन्तत्वेऽपि यतोनावदुदात्तं नेति
ज्ञापितम् । “कूलतीरतलमूलशालाक्षसमव्ययीभावे” पा० ।
बहुव्रीह्याधिकारो निवृत्तः । अव्ययीभावे कूलादीन्याद्यु-
दात्तानि स्युः । उपकूलम् उपतीरम् उपशालम् ।
उपाक्षं सुपमम् मिःपमम् । तिष्ठद्गवादि० स० । “कंस-
मन्थन्यूर्पपाय काण्डं द्विगौ” पा० । द्विगौ एतानि आद्युदा-
त्तानि । द्विकंसः द्विमन्थः द्विन्यूर्पः द्विपायम् द्विकाण्डम् ।
“तत्पुरुषे शालायां नपुंसके” पा० । क्षीवशालान्ते तत्पुरुषे
उत्तरपदमाद्युदात्तम् । ब्राह्मणशालम् । “कन्या च”
पा० । क्षीवलिङ्ग कन्यान्तस्तत्पुरुषः प्राग्वत् । सौशमिक-
कन्यम् । “आदिशङ्खणादीनाम्” पा० । कन्यान्ते तत्-
पुरुषे क्षीवलिङ्गे चिह्णादीनामादिरुदात्तः । न तु कन्या-
शब्दरूपस्योत्तरपदस्य पूर्वापवादः । चिह्णकन्यम् । चिह्-
णादिश्च चिह्ण मङ्गर मङ्गमर वैतल पटल वैडालि-
कर्णक वैडालिकर्णिकुक्कुट चिक्कण चिकण । “चेबखेटकटुक-
काण्डं गृहीयाम्” पा० । निन्दायां चेलादीन्युत्तर-
पदान्याद्युदात्तानि । पुत्रचेलम् । नगरखेटं दधिकटुकम् ।
पूजाकाण्डम् । चेलादिषाडश्येन पुत्रादीनां निन्दा व्याघ्रा०
स० । “वीरसुपमानम्” पा० । उत्तरपदस्य सुपमानं वीरम्
आद्युदात्तम् । वस्त्रं वीरमिव वस्त्रवीरम् । अनौपम्ये
तु परमवीरम् इत्यादौ न । “पल्लवसूत्राकं मित्रे” पा०
मित्रार्थे समासे उत्तरपदस्यानामेधां प्राग्वत् । हतपल्लवं
हतसूत्रः हतयाकः । भक्ष्येण मित्रोकरणमिति
समासः । अमित्रे तु परमपल्लवमित्यादौ न । “कूलसूद-
स्यलक्ष्मीः संज्ञायाम्” पा० । उत्तरपदस्यानामेधामादि-
रुदात्तः संज्ञायाम् । दालिकूलम् । शाण्डिल्यदम् ।
दाण्डायनस्यली । दालिकर्षः यामभेदस्य एताः संज्ञाः ।
असंज्ञायां तु परमकूलमित्यादौ न । “अकर्मधारये रा-